

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Διμηνιαία έκδοσις τῆς ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος
Ἀλ. Ὑψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 2610 276.731

Ο ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟΣ

Ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος μετὰ τὴν πτῶσιν τῶν πρωτοπλάστων ἐκυλίετο καὶ ὁλοένα ἐβυθίζετο εἰς τὴν ἁμαρτίαν καὶ εἰς τὴν ἀνυπόφορον δυστυχίαν.

Ὅλοι οἱ λαοὶ ὡς παρηγορίαν εἶχον τὸν "πρωτοευαγγέλιον" λόγον τοῦ Θεοῦ, πού ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς πρωτοπλάστους, ὅτι θὰ γεννηθῇ ὁ Λυτρωτῆς, ὅστις θὰ συντρίψῃ τὴν κεφαλὴν τοῦ νοητοῦ ὄφεως (Γεν. Β15) καὶ θὰ ἐγκαινιάσῃ "καινὴν" περίοδον εἰρήνης, μεταξύ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ὁ ἀναμενόμενος λυτρωτής, ἀναμένετο πιό ἔντονα, εἰς τὸν λαόν τοῦ ἀρχαίου Ἰσραὴλ, πού ὁ Λυτρωτῆς εἶναι "προσδοκία τῶν ἐθνῶν" καὶ θὰ μαρτυρήσῃ "ἐν αἵματι". (Γεν. ΜΘ 10-11) θὰ γεννηθῇ ἐκ Παρθένου γυναικός, (Ἡσαΐου Ζ14) θὰ εἶναι φῶς τοῖς ἐν σκότει, φῶς ἐθνῶν. (Ἡσαΐου Θ1. ΜΘ 6) θὰ εἶναι ὁ καλὸς ποιμὴν (Ψ6 Μ11). Θὰ εἶναι ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, θὰ βασιλεύσῃ αἰωνίως ἐπὶ πάντων τῶν λαῶν. (Δανιήλ Ζ, 13-14).

Καὶ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας περίμεναν τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο φαίνεται καθαρά ἀπὸ τὸν τρόπον πού ἐφέρθησαν εἰς τὴν Λύστραν τῆς Λυκαονίας, εἰς τοὺς ἀποστόλους Παῦλον καὶ Βαρνάβαν (Πράξ. ΙΔ 8-18).

Ὁ Αἰσχύλος βάζει εἰς τὸ στόμα τοῦ Ερμῆ, προφητικά λόγια πρὸς τὸν Προμηθεά καὶ τοῦ λέγει "Τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα, πρὶν ἂν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων φανῇ..."

Ὁ δὲ Σωκράτης εἰς τὴν ἀπολογία του, λέγει πρὸς τοὺς δικαστάς του, "... τὸν λοιπὸν βίον καθεύδοντες διατελεῖτε ἂν, εἰ μὴ τινα ἄλλον ὁ Θεὸς ἐπιπέμψει κηδόμενος ὑμῶν". Εἰς δὲ τὸν Ἀλκιβιάδην λέγει, ὅτι ὁ ἀνθρώπος πρέπει νὰ ζῇ ἐν ἀναμονῇ, μέχρις ὅτου

φθάση ὁ καιρός νά διδαχθῇ παρὰ τοῦ προσδοκωμένου υπερανθρώπου διδασκάλου, ὡς δεῖ πρὸς Θεοῦς καὶ πρὸς ἀνθρώπους διακεῖσθαι".

Οἱ ρωμαῖοι ποιηταὶ καὶ φιλόσοφοι περίμεναν κάποιο "Θεῖο Παιδίον", πού θά ἐγκαθιδρύσῃ μιὰ νέα ἐποχὴ εἰρήνης.

Ὁ Βιργίλειος γράφει τὰ ἑξῆς: "Ἦρξησεν ἤδη νά βασιλεύῃ ὁ πάμφωτος Εἰς Θεός... Ἐλθέ πολυτίμητε Ὑιέ Θεοῦ, Μεγάλε Ὑιέ τοῦ Ὑψίστου...".

Ἐπίσεις ὁ Κομφούκιος ἀνέμενε τὸν "Ἅγιον", τὸν "Θεάνθρωπον", πού θά ἔσωζε τὸν κόσμον.

Ἐπίσεις οἱ κινέζικες καὶ Ἰνδικές παραδόσεις περιμένουν παρθενογέννητον Λυτρωτὴν. Ὁ δὲ ἱστορικός Βούδας (Εὐσ π.Χ. αἰῶνας), προεῖπε ὅτι "μετὰ 500 χρόνια θά χρεωκοπήσῃ ἡ διδασκαλία μου".

Ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Αἴγυπτον, εἰς τὴν Περσίαν, τὸ Ἰράν καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὑπῆρχαν παραδόσεις διὰ τὸν ἀναμενόμενον παρθενογέννητον Λυτρωτὴν.

Τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι οἱ δυτικοὶ λαοὶ τὸν περίμεναν "ἐξ ἀνατολῶν" καὶ ἀνατολικοὶ "ἐκ δυσμῶν".

Οἱ δὲ ἱστορικοὶ Τάκιτος καὶ Σουετώνιος γράφουν ὅτι εἶναι διάχυτος ἡ πίστις τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ὁ Λυτρωτὴς θά ἔρθῃ "ἐξ Ἰουδαίας".

Εἶναι ἀνυπολόγιστος ἡ παρὰ Θεοῦ εὐλογία πού ἔχομε γεννηθῇ μετὰ τὸν ρωμαῖον αὐτοκράτορα Αὐγουστον, πού "ἀπογραφὴ πρώτη ἐγέννετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου", (Λουκ. Β2) πού ἀπεγράφη ὁ εἰσελθὼν εἰς τὴν Ἱστορίαν Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός, ὁ "ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς" καὶ "ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη" (Βαρούχ. Γ 38) καὶ ἠκούσθη ὁ ἀγγελικὸς ὕμνος "ἐπὶ γῆς εἰρήνη".

Ὅμως τὴν χαρμόσυνον αὐτὴν ἀγγελίαν ἀπήλυσεν, μόνον μερικοὶ ποιμένες ἀπλοῖκοι καὶ λίγοι σοφοὶ "Μάγοι" τῆς ἀνατολῆς. Οἱ Ἱεροσολιμίτες, πού ἔπρεπε νά γνωρίζουν καὶ νά ἀναμένουν ἐντονότερα τὸν ἐρχομὸ τοῦ Λυτρωτοῦ, ἀγνοοῦν τὸ γεγονός καὶ αἰφνιδιαζοῦνται ἀπὸ τὴν ἐρώτησιν τῶν Μάγων "πού ἐστὶν ὁ τεχθεὶς

βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;" (Ματθ. Β2) ἃς ἔχουν περάσει περίπου δύο χρόνια!

Δύο χιλιάδες χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ δύο τρίτα (2/3) τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀγνοοῦν τελείως καὶ τὸν καρτεροῦν.

Δυστυχῶς καὶ πολλοὶ ὀνομαζόμενοι χριστιανοί, ἔχουν ὑπόψιν τοὺς μιὰ κακέκτυπον εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι τὸν Χριστὸν τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως.

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ "ἦν καὶ ὁ ὢν" καὶ ὁ "ἔρχόμενος" (Ἀπ. Δ8).

Ἡ ἁμαρτία δὲν μᾶς ἀφήνει νά ἔχωμε καθαρή εἰκόνα διὰ τὸν Κύριόν μας. Γενικῶς ἡ "σάρκα" ἐμποδίζει καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ πλεον ἅγιοι Τὸν βλέπουν ὡς "δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι" (1 Κορ. ΙΓ12).

Εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωὴν, οἱ ἀγωνισταὶ χριστιανοὶ θά τὸν βλέπουν "πρόσωπον πρὸς πρόσωπον" (1 Κορ. ΙΓ2) καὶ "καθὼς ἐστι" (1 Ἰων. Γ2).

Τώρα τὸν βλέπομε ὅλο καὶ πιό καθαρά, ὅταν γονατίζωμε ἐμπρὸς Του, εἰς τὸ "σπήλαιον" τοῦ ἐξομολογητηρίου. Τὸν βλέπομε ἐπάνω εἰς τὴν Ἀγίαν τράπεζαν ὑπὸ τὰ εἶδη τοῦ εὐλογημένου Ἄρτου καὶ Οἴνου. Τὸν νοιώθωμε μέσα στὴν καρδιά μας, ὅταν μέ τὴν κατάλληλον προετοιμασίαν γευώμεθα τοῦ Ποτηρίου τῆς ζωῆς.

Τότε κάθε "καιομένη καρδιά" (Λουκ. ΚΔ32) μαζί μέ τὸν ποιητὴ ἀναφωνῇ:

"Ἦρθες καὶ ἔρχεσαι κάθε φορὰ πού
ἡ Σὺναξις γίνεται.

Ἦρθες καὶ ἔρχεσαι ὅταν ὁ ἄρτος
καὶ οἶνος προσφέρεται.

Ἦρθες. Τὰ δῶρα Σου τώρα, ὡς δῶρα
δικά μας τὰ δέχεσαι.

Ἦρθες καὶ ἔρχεσαι. Θέλεις, ποθεῖς, ἡ
ψυχὴ μέ τό σῶμα Σου, πάντα νά τρέφεται"
(π. Π. Μεντζᾶ "Οἱ φωνές τῆς καρδιάς"
σελ. 53)

Εὐχαριστοῦμε ὅλους ὅσους μας στέλνουν
τὴν μικρὴ ἢ μεγάλῃ συνδρομὴ τους, ἡ
ὁποία μας εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία, διὰ νά
στελνῇ ἡ "Ενοριακὴ Κίνησις" τὰ μηνύματά
της, πιό τακτικά, πιό δυνατά, πιό μακρὰ
καὶ εὐχόμεθα εἰς ὅλους τοὺς ἀναγνώστες
ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΕΟΡΤΕΣ

ΑΛΗΘΙΝΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

- 'Ελένη έλα νά βοηθήσης. Έχομε πολλές δουλειές. Τακτοποίησε τούς κουραμπιέδες. Ρίξε τους ζάχαρη άχνη. Βάλε εις τήν καλή πιατέλα τίς δίπλες.

Πρώτα άπ' όλα δίπλωσε προσεκτικά τήν προσφορά, μέ τήν ειδική πετσέτα. Βάλε μαζί τό νάμα καί τό λιβάνι.

- Ναι μητερούλα μου. Μή φοβᾶσαι όλα θά γίνουν.

- Τώρα έσεις νεολαῖοι, άγόρια καί κορίτσια, θέλετε όλα νά τά ισοπεδώσετε.

-Μή, είσαι υπερβολική. Υπάρχουν βεβαίως τά λεγόμενα "όργισμένα νειάτα", αλλά υπάρχουν καί καλά παιδιά καί εις τόν Πειραιά, πού λέει καί τό τραγούδι.

Σήμερα εις τό λεωφορεῖο πού έρχόμουνά ένας νεαρός, άπ' τούς "όργισμένους", ειρωνεύετο τήν Έκκλησία καί τούς πιστούς, λέγοντας μέ κομποριμοσύνη, ότι οί χριστιανοί συνεχίζουν νά πιστεύουν εις τά παραμύθια τών έβραίων.

Όμως συνέβη κάτι πού μέ έχαροποίησε. Πήρε τό λόγο ένας νέος 25-30 έτών, ντυμένος άψογα, όχι μοντέρνα, μέ ύφος σοβαρό καί ευγενές, μέ λαμπερό πρόσωπο καί σπινθηροβόλα ματιά καί είπε εις τόν αὐθάδη νεαρό:

- Δέν είναι καθόλου ευγενές νά ειρωνεύσαι τήν θρησκεία τών πατέρων μας καί τίς παραδόσεις τοῦ γένους μας.

Πρέπει νά γνωρίζης ότι ή έπιστήμη παραδέχεται ότι ή λατρεία κάποιου Θεοῦ είναι καθολικόν φαινόμενον, εις όλα τά πλάτη καί μήκη τής γής. Ακόμη είναι τόσο παλαιά, όσο καί ή ιστορία τοῦ ανθρώπινου γένους.

Όλοι οί λαοί έλάτρευαν "τήν κτίσιν παρά τόν Κτίσαντα", σέ διάφορες μορφές αναλόγως τοῦ βαθμοῦ τοῦ πολιτισμοῦ των, μόνον τό άρχαῖον Ισραήλ, οί άπόγονοι τοῦ Αβραάμ, έλάτρευαν έναν υπερβατικό Θεό, πού υπάρχει πέραν καί εκτός τής ύλης.

Βεβαίως ή ύπαρξις ή άνυπαρξία τοῦ Θεοῦ δέν αποδεικνύεται μέ τήν λογική. Ό,τι κτίζεται μέ τήν λογική, πέφτει πάλι μέ τήν λογική.

Η πίστις εις τόν Θεόν, δέν είναι κάτι λογικόν, δέν είναι όμως καί παράλογον. Είναι υπέρλογον. Άν ήτο άντικείμενον τής παρατηρήσεως, τοῦ πειράματος καί τοῦ μαθηματικοῦ λογιζοῦ, θά ήτο κάτι έπιστητόν καί όχι Θεῖον.

Ο Χριστός είναι ιστορικό πρόσωπο. Γεννήθηκε επί Καίσαρος Αὐγούστου καί άπεγράφη εις τήν πρώτην άπογραφήν, τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, πού

έγινε επί ήγεμόνος Συρίας Κυρηνίου. Τίς αλήθειες αὐτές τίς παραδέχονται, οί τότε καί οί σημερινοί ιστορικοί, έστω καί κάποιοι Τόν παραδέχονται ως τόν μεγαλύτερο Μύστη καί όχι ως Θεάνθρωπο.

Ο Θεός δέν νοῦται. Αποκαλύπτεται εις τούς "καθαρούς τής καρδιάς".

Η καρδιά όμως καθαρίζεται μέ τήν ευσυνείδητο συμμετοχήν τοῦ ανθρώπου εις τά μυστήρια τής Ορθοδόξου Εκκλησίας μας, πού είναι "Μία Αγία, Καθολική καί Αποστολική" Σώτηρα, έστω καί εάν υπάρχουν κάποιοι φορεῖς Της ανάξιοι.

Μιά δοκιμή, μέ καλή διάθεσι, θά σέ πείση.

- Είπε πολύ περισσότερα μέ άνεσιν καί φοβερή πειστηκότητα πού έκανε τούς πάντας νά τόν άκούουν μέ έντονο ένδιαφέρον καί θά έλεγε περισσότερα, αλλά έφτασε εις τόν προορισμόν του καί ζήτησε συγγνώμην, πού μονοπώλησε τόν λόγον καί κατέβηκε.

- Πολλές φορές Έλένη μου σοῦ έχω εἶπῃ ότι ο Θεός έχει πάντοτε τούς δικούς Του, τό "μικρό ποῖμνιον".....

Χριστούγεννα. Ο Ναός είναι άσφικτικα γεμάτος. Όλοι χαίρονται τήν παρουσία τοῦ νέου έφημερίου τους πού ψάλει άπλά, διαβάζει κατανυκτικά καί μελωδικά τίς ευχές τής θείας Λειτουργίας καί γενικά στό πρόσωπό του διακρίνει κανείς ένα έλαφρό μειδίαμα.

Εἰς τέλος ή Έλένη τόν πλησιάζει καί τοῦ λέγει. Πάτερ θέλομε νά έλθετε εις τό σπίτι μας, νά μάς σηκώσετε τό "ύψωμα". Αὐτή είναι ή διεύθυνσίς μας.

.....
Χάρηκα πού μέ καλέσατε. Τό "ύψωμα" είναι μιά ευκαιρία νά γνωρισθοῦμε.

- Είναι έθιμο πού τό τηροῦσαν οί πρόγονοί μας εις τήν Μικρά Ασία.

- Ίσως καί διά τοῦτο είναι ώραῖος καί παραδοσιακός ο χριστουγενιάτικος στολισμός τοῦ σπιτιοῦ σας.

- Εἶπατε πάτερ νά γνωρισθοῦμε, όμως έγώ έχω τό πρόνόμιο νά σάς έχω γνωρίσει γιά λίγο, πρό τεσσάρων - πέντε έτών, σέ μιά διαδρομή τοῦ λεωφορείου, παραμονές χριστουγέννων, όταν ήσασθε ακόμη λαϊκός, όπου βάλατε εις τήν θέσιν του, ένα νεαρό αὐθάδη, μέ ώραία καί πειστικά επιχειρήματα.

Τά είπα τότε εις τήν μητέρα μου καί κατέγραψα όσα έμειναν εις τήν μνήμην μου, διά νά τά θυμάμαι.

Εἶμαι εις τήν διάθεσί σου νά συναθλήσωμε πρός δόξαν τοῦ Νηπιάσαντος...

Ο ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ.κ. Ιερόθεος, την 19ην Οκτωβρίου 2017, εις την "Ρομφαία" βάζοντας "τόν δάκτυλόν Του εις τόν τύπον των ήλων" εις όσα διεδραματίστησαν διά την έκλογήν των Μητροπολιτών Σταγών και Φιλίππων, έγραψεν μεταξύ άλλων και τό εξής: "Όλοι (οί Μητροπολίτες) έφυγαν από την Ιεραρχία τραυματισμένοι ψυχικά..." και "οὐδείς είναι ευχαριστημένος" και διετύπωσε την ευχήν να μην επαναληφθούν τά φαινόμενα αυτά.

Η άλλαγή όμως της νοοτροπίας των εκλεκτόρων Μητροπολιτών, την όποιαν ηχλήθη και ό πανοσιολογιώτατος 'Αρχ. π. Βασίλειος Μπακογιάννης, όλίγον ενωρίτερον, ανθρωπίνως και βάσει των σημερινών δεδομένων είναι αδύνατος και διά τούτο είναι ανάγκη να γίνη κάποια άλλαγή εις τόν τρόπον έκλογής των Μητροπολιτών.

Ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Ιερώνυμος, όταν ήτο Θηβών, ζητούσε άλλαγή τού τρόπου έκλογής των Μητροπολιτών, διά να περιορισθή ή δύναμις τού "Πρώτου". Τώρα κατά τά γραφόμενα τού Σεβασμιωτάτου Μητρ. Ναυπάκτου κ.κ. Ιεροθέου, "υπερέβη τόν έαυτόν Του και υπέδειξε δημοσίως τούς ύποψηφίους της προτιμήςεώς Του"!!!

Ένέργεια ή όποια κατεκρίθη, σχεδόν από τό σύνολον της "Έκκλησιαστικής Συνειδήσεως" και σχεδόν όπαντες κατέληξαν εις τό συμπέρασμα ότι εάν ή πλειοψηφία των εκλεκτόρων ήτο ελεύθερη και Άγοπνευματοκίνητος, δέν θά εξέλεγε κανέναν εκ των τριών προβληθέντων ύποψηφίων. (Ό γράφων δέν γνωρίζει άπολύτως τίποτε από τόν βίον και την πολιτείαν των προταθέντων και των εκλεγέντων).

Όπως λειτουργή σήμερα τό σύστημα, όποιος εκλέγεται Μητροπολίτης, εν πολλοίς, δέν αισθάνεται ότι τό Πνεύμα τό Άγιον τόν εξέλεξε, αλλά ό προσήσας αυτόν "Γέροντας" ή άλλος ισχυρός της γής, πράγμα τό όποιον, εν πολλοίς, εγίνετο και παλαιότερα και διά τούτο ισχύει τό λεχθέν ότι "οὐ πάντας εκλέγει τό Πνεύμα τό Άγιον, αλλά διά πάντων ενεργεί".

Όταν ό εκλεγείς δέν αισθάνεται και δέν βιώνει ότι τό Πνεύμα τό Άγιον τόν εξέλεξε, δέν είναι ελεύθερος και τού είναι αδύνατον να έχη δική του γνώμη, πράγμα τό όποιον κάποιοι Μητροπολίτες τό παραδέχθησαν εις τό παρελθόν, μέ ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Όλα τά συστήματα έκλογής, πού εφαρμόστησαν και εφαρμόζονται έχουν τά υπέρ και τά κατά.

Η "Έν. Κίν." εις τό υπ' αριθ 91-2002 τεύχος της έχει διατυπώσει κάποιες ιδέες διά τόν τρόπον έκλογής Αρχιερέων, πού ίσως βοηθήσουν τόν ειδήμονα και υπεύθυνον νομοθέτην να νομοθετήση "εν Πνεύματι Αγίω" έναν νέον τρόπον έκλογής Αρχιερέων, ό όποιος σήμερα είναι άπολύτως αναγκαίος.

Όμως όσον αναγκαίος και εάν είναι, οί σημερινοί εκλέκτορες, πολύ δύσκολα θά θυσιάσουν τά "κεκτημένα".

Διά τούτο ευχόμεθα, έως να αλλάξη τό σύστημα οί έρασται τού "καλού έργου", να μη παρακαλούν τούς εκλέκτορας και να μη φέρονται δουλοπρεπώς. (Ό γράφων έχει προσωπική έμπειρία δουλοπρεπούς συμπεριφοράς ύποψηφίων Αρχιερέων),

πολλώμαλλον να μη μεταχειρίζονται άθέμιτα μέσα και να γνωρίζουν ότι ένας αγωνιστικά "Άγιος ιερέυς μπορεί να προσφέρει περισσότερα από έναν άδόκιμον Αρχιερέαν. Είναι σίγουρο ότι ό λαός τού Θεού θά τόν τιμή περισσότερο από κάποιους μετρίους Αρχιερείς.

Οί εκλέκτορες να ψηφίζουν μόνον όποιον ύποψηφίον έχουν προσωπική γνώμη και να μη στηρίζονται εις την γνώμην των συνεπικόπων Των και πολλώ μάλλον να μη συναλλάσσονται. Έν εναντία δε περιπτώσει, να δίδουν λευκή ψηφο.

Ειδ' άλλως όχι μόνον θά φεύγουν "τραυματισμένοι" αλλά θά σκανδαλίζουν τόν λαόν τού Θεού και θά λυπούν τό Πνεύμα τό Άγιον.

Άκόμη θά δίδουν τό δικαίωμα να γράφονται άπαξιωτικά άρθρα διά την Ιεραρχίαν, όπως αυτό πού αναδημοσιεύμε από την "Αλήθεια" της 11-10-17 όπου μεταξύ άλλων γράφονται και τά εξής:

"...η Ιεραρχία που πέρασε είχε έντονο παρασκήνιο και είναι βέβαιο ότι άνοιξε πληγές. Χρόνια είχαν να συμβούν τέτοιες μηχανορραφίες και ιντριγκες. Είναι κρίμα που επιστρέψαμε σε εποχής βρόμικου πολέμου, εκβιασμών και διαδόσεων. Ακόμα και ανώνυμες επιστολές λάσπης κυκλοφόρησαν, προκειμένου να πληγούν συγκεκριμένα πρόσωπα. Η Εκκλησία αναμφισβήτητα χρειάζεται πιο ξεκάθαρες διαδικασίες και διαφάνεια, ειδικά στην επιλογή των νέων Μητροπολιτών. Είναι ντροπή Δεσποτάδες να σφάζονται σαν μικρά παιδιά για το ποιος "έχει μεγαλύτερη ισχύ". Σε τελική ανάλυση, τι σημασία έχουν όλα αυτά μπροστά στην κρίση του Θεού. Τον θρόνο του κανένας δεν θα τον πάρει στον άλλο κόσμο. Ας ξυπνήσουν επιτέλους οι υπερφιλόδοξοι και κυρίως εκείνοι που πανηγυρίζουν γιατί αποδείχθηκαν πιο ικανοί ιντριγκαδόροι! (Δημητρ. Ριζούλης).

✠✠✠

"... ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ οί όποιοι είναι όμοφυλόφιλοι και τό κρύβουν" ισχυρίσθη ό κ. Ραγκούζης. Τούς ισχυρισμούς του, τούς δημοσίευσεν ή "Δημοκρατία" της 5-10-17, πράγμα τό όποιον είναι αδύνατον να τό άποδείξη.

"Δέν ύπάρχει κανένας εν ενεργεία μητροπολίτης όμοφυλόφιλος", εδήλωσεν ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καλαβρύτων κ.κ. Άμβρόσιος, πράγμα τό όποιον δέν ήμπορεί να τό άποδείξη.

Η όμοφυλοφιλία ταράσσει την Έκκλησία από πολύ παλαιότερα.

Παλαιότερα, αλλά τώρα ακόμη, από τούς ηλικιωμένους, γίνεται συζήτηση διά τό "Τάγμα Φωστήνη", διά τά γεγονότα σχετικά μέ την έκλογήν και έπειτα από 13 ήμέρες παραίτησιν τού Αρχιεπισκόπου Αθηνών κυρού Ιακώβου, διά την εκβιαστικήν τάχα "παραίτησιν" των "κουσουριάριδων" δεσποτάδων, επί Αρχιεπισκόπου Αθηνών κυρού Ιερωνύμου Α', από τούς όποιους κάποιοι επανήλθον επί Αρχιεπισκόπου κυρού Σεραφείμ, μαζί με 300 περίπου καθαιρεθέντας "κουσουριάριδες" κληρικούς και μάλιστα μέ βραβείον "άντιστασιακού"!!!!

Είναι νοπό εις την μήνην μας τό "τσουνάμι" συζητήσεων διά τό "κουσούρι" των κληρικών όλων των βαθμίδων τού 2005. Οί γνήσιες κασέτες

πού ηκούσθησαν, αλλά δεν αξιοποιήθησαν "ὡς ληφθεῖσαι παρανόμως"!!!. Οἱ ἀπειλές τοῦ καθαιρεθέντος Δεσπότη Ἀττικής κυροῦ Παντελεήμονος, ὁ ὁποῖος ἀπέιλησεν λέγοντας ὅτι "ἂν μιλῆσω θά γίνῃ σεισμός τοῦ Ἀγαδέρ", ἀλλά δεν μίλησε, γεγονότα πού ἠνάγκασαν τόν Ἀρχιεπίσκοπον κυρόν Χριστόδουλον νά παραδεχθῇ, ἐνώπιον τῆς Ιεραρχίας, ὅτι ὑπάρχουν "φιλήδονοι" κληρικοί ὅλων τῶν βαθμίδων καί πρέπει νά γίνῃ κάθαρσις, ἡ ὁποία ποτέ δεν "εἶνε".

Παρετήθη μόνον ἓνας Ἀρχιερεὺς καί ἀπεσχηματίσθη οἰκαιοθελῶς ἓνας "ἀρχιμανδρίτης", ὁ ὁποῖος ζῇ πολυπελῶς! Δυστυχῶς εἶναι γνωστόν ὅτι ἔφυγε "ὄρφανό" ἔγγραφο ἀπὸ τὸν Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν, πού ζητοῦσε τὸ "κουσουρί" νά θεωρηθῇ "προσωπικὸ δεδομένο".

Αὐτὰ καί ἄλλα τοιαῦτα ἔδωσαν τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Αὐριανή τῆς 5-2-2008 νά γράψῃ ἓνα σχόλιο μὲ τίτλο "Βγάλτε ἄνδρα Ἀρχιεπίσκοπο"!! (τὰ θαυμαστικὰ δικά μας).

Πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἔδειξεν ἡ τηλεόρασις τὴν ἐπ' αὐτοφῶρον σύλληψιν ἀκολασθέντος ἀρχιμανδρίτου, ὁ ὁποῖος παρεδέχθη τὴν "ἀδυναμία" του, ἡ ὁποία συνεπάγεται μὲ καθαίρεσιν καί εὐρέθῃ "δικαιολογία" νά "τιμωρηθῇ" μὲ ἓνα χρόνο ἀργία!!!

Ὁ "Κίτρινος Τύπος" ἔχει πολλές φορές ἀναμοχλεύσει τοιοῦτον εἶδους συμπεριφορὰς κληρικῶν καί ἀνά μικρά χρονικά διαστήματα ἀκούμε κάποιο Λιάγκα, κάποιο Ψαριανό καί τελευταία, ἂν τότε πού θά διαβάζεται τὸ σχόλιό μας δεν ἐμφανίσθῃ ἄλλος, τὸν κ. Ραγκούση νά ὁμιλῇ περὶ ὁμοφυλοφιλίας Δεσποτάδων.

Ξεχάσαμε τὸν κ. Παπαδημούλη, ὁ ὁποῖος τοὺς συγχωρεῖ τὸ "κουσουρί", λέγοντας ὅτι δεν εἶναι "ἀξιόμειπτο πρᾶγμα"!!!

Οἱ ἀπειλές ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων νά στείλουν κάποιους ἀπ' αὐτοὺς εἰς τὰ δικαστήρια, εἶναι εἰς βάρος τοῦ κύρους τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας, διότι δεν θά τολμήσῃ τοιοῦτον τί καί δεν πρέπει.

Εἶναι δὲ γνωστόν ὅτι δεν εἶχαν συνέχεια οἱ ἀνακρίσεις πού ἤρχισαν ἐναντίον κληρικῶν τῶν Πατρῶν, πού εἶπε ἀπ' ἄμβωνος τὰ ὅσα δημοσίευσεν ὁ "Κόσμος" Πατρῶν, τῆς 15-10-10 καί δεν μάθαμε, οὔτε θά μάθωμε ποτὲ τὴν ἀλήθεια.

Δυστυχῶς εἰς τὴν ἐποχὴν μας ἐπικρατεῖ ἓνα ἄρρωστο κλίμα εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πλειοψηφία τοῦ μέσου Ἑλλήνα πιστεύει ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς ἱεραρχίας εἶναι "ἀμαρτωλὴ" ἔστω καί ἐάν δεν τὸ λέγουν ὑπευθύνως καί δημοσίως.

Ἡ "Ε.Κ." πιστεύει ὅτι οἱ "ἀμαρτωλοὶ" Δεσποτάδες εἶναι πολὺ λίγοι, ὅμως εἶναι ὁργανωμένοι. Εἶναι δραστήριοι καί πονηροὶ καί γνωρίζουν καλὰ τὴν τέχνη διὰ νά ἐξαπατοῦν καί νά παραπλανοῦν ἐκλεκτοὺς Ἐπισκόπους, πού ἀποδεικνύονται ὅτι εἶναι σὲ κάποιο βαθμὸ ἀφελεῖς καί τοιουτοτρόπως οἱ "κουσουριάρηδες" πολλές φορές ἐπιτυγχάνουν τὰ ἄνομα σχέδιά τους καί διὰ τοῦτο εἶναι ἐπικίνδunami.

Τοὺς ἐφοβήθησαν οἱ ἀξιόλογοι Ἀρχιεπίσκοποι Ἀθηνῶν κυροὶ Σπυρίδων (Βλάχος) καί ὁ Ιερώνυμος

Α' (Κοτσώνης).

Οἱ ἠθικὲς δυνάμεις εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νά δράσουν δυναμικὰ καί νά τοὺς ἀπομονώσουν, ἔστω καί μὲ τὸν τρόπο πού ἀπεμονώθη αὐτός, πού, ὅπως λέγεται "προσεβλήθη ἀπὸ θυληκὸ καρκίνo".

Νά μή χειροτονοῦν ἀγάμους κληρικούς κάτω ἀπὸ 30-36 ἐτῶν καί νά μήν τοὺς ὀνομάζουν εὐκόλα ἀρχιμανδρίτες.

Νά μήν τοὺς διορίζουν προῖσταμένους ἐνοριῶν καί καλόν θά εἶναι νά μήν λαμβάνουν μισθὸν ἀπὸ τὸ δημόσιο, ὥστε νά μήν δαλεάζουν τὰ "μεγαλεῖα" τῆς προβολῆς καί τῆς ἀνέτου ζωῆς, πράγματα τελείως ἀντίθετα ἀπὸ τὰ μοναστικά ἰδεώδη, τὸ "λάθε βιώσας" καί τὸ τῆς ἀσκήσεως. Νά τροποποιηθῇ κάπως τὸ ἰσχύον τυπικὸ τοῦ "προβαδίσματος".

Δεν ὠφελεῖται, σίγουρα ζημιώνεται, ὁ ἄγαμος ιεροδιάκονος, πού ἀπὸ τὴν μία ἡμέρα εἰς τὴν ἄλλην, προηγήται σεβασμίων καί λογίων ἱερέων, λαμβάνοντας τὸ ὀφίκιον τοῦ "ἀρχιμανδρίτου", ὅσο καί ἐάν ἀξίζουσιν μεγάλης τιμῆς, ὅσοι διάλεξαν καί ζοῦν, ὅσοι ζοῦν, τὴν ὑπερφυσικὴν ζωὴν τῆς παρθενίας, ψυχὴ τε καί σώματι, διὰ νά μεριμνοῦν ἀκωλύτως "τὰ τοῦ Κυρίου".

Μερικὲς σλαβικὲς ὀρθόδοξες ἐκκλησίαι κατὰ τροποποίησιν.

Νά τεθῇ κάποιος φραγμός, ὥστε νά μήν δύνανται κάποιοι Δεσποτάδες νά αὐθαιρετοῦν εἰς βάρος τῶν ἀπλῶν ἱερέων, ιεροψαλτῶν, ἐπιτροπῶν κ.ά. καταχρώμενοι τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν, πού ἡ Ἐκκλησία ὀρθῶς ἔχει δώσει εἰς τοὺς Ἐπισκόπους, διὰ τὴν ὀμιεπτον διαφύλαξιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί τῆς Κανονικῆς τάξεως, ὥστε ν' ἀγωνίζονται εἰς τὸ νά ἐμνέουν τοὺς συναθλοῦντας καί νά μήν προσπαθοῦν, ἀνεπιτυχῶς, νά ἐπιβληθοῦν μὲ ἀνάρμοστες συμπεριφορὰς καί ἀπειλές. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σκανδαλίζει καί ἀποτρέπει κάποιες ἀξιόλογες, ἀλλὰ χωρὶς θερμουργὸ πίστιν, ψυχές, πού θέλουν νά ἱερωθοῦν καί δυστυχῶς κάποτε συμβαίνει νά γίνονται "οἱ τοῦ βίου ναυαγοὶ τοῦ Ὑψίστου λειτουργοί".

Μόνον ἡ ἐμπνευσις τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον, ἡ διακριτικὴ συμβουλὴν καί παρατήρησις καί ἡ τεκμηριωμένη καί ἀναντιρρήτως δικαία ποινὴ, ὠφελεῖ τοὺς ρέποντας εἰς παρεκτροπὰς.

Δεν εἶναι εὐκόλος ἡ κάθαρσις, ὅμως θά γίνῃ, λέγει ἡ ἱστορία. Τὸ κακὸ θά νικηθῇ, ἀπὸ τὸν "Αἰώνιο Νικητὴ" ὅστις "ἐξῆλθεν νικῶν ἵνα νικήσῃ".

Δι' ὅσους ὅμως δεν ἔκαμαν εἰς τὸ ἀκαίρεον τὸ καθήκον τους "ἐφ' ὧ ἐτάχθησαν" πρὸς ἀπόλυσιν προσκαίρων ἀπολαύσεων, θά εἶναι φοβερὰ ἐπώδυνος ἡ τιμωρία, "νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας", διότι ὑπάρχει, ὅτι ὑπάρχει, ἔστω καί ἐάν κάποιοι πιστεύουν ὅτι δεν ὑπάρχει, λέγει ἡ λογικὴ. "Γέγραπται" δὲ "ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς", (Ιερ. ΛΑ10) "ὁ Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται", (Γαλ. ΣΤ7) "φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος" (Εβρ. Ι 31).

Υ.Γ. Ἐνας Δεσπότης μὰς εἶπε "ἀλήθειες γράφετε, ἀλλὰ γιατί τίς γράφετε;"

Ἡ ἀπάντησις ὑπάρχει, μεταξὺ ἄλλων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 129-2008 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ μας, πού τὸ ἀναδημοσιεύομε φωτοτυπικῶς, εἰς τίς ἐπόμενες σελίδες.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Διμηνιαία έκδοσις τῆς ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος
Ἰλ. Ὑψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 2610 276.731

ΤΟΛΜΗΣΑΤΕ, ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΕ!

ΣΤΕΝΟΣ συνεργάτης τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χριστοδούλου ὑπερασπίζεται πολὺ ἀνοικτὰ τὸν καταδικασθέντα καὶ φυλακισθέντα Μητροπολίτην πρῶν Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονα Μπεζενίτη. Συμμετέχων εἰς τηλεοπτικὴν ἐκπομπὴν Ἀθηναϊκοῦ Τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ (11 Ἰουλίου) τὸν ὑπερησίοθη διὰ μίαν ἀκόμη φοράν. Ὅταν τοῦ ἐπεσημάνθη ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Μητροπολίτου ἦτο πολλαπλῶς προκλητικὴ διὰ τὸν πιστὸν λαόν, ἐκεῖνος ἀπήντησεν ὅτι ὡς τὸν φυλακισθέντα Μητροπολίτην ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἐβδομήκοντα Μητροπολῖται.

Ὁ συγκεκριμένος συνεργάτης τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου δὲν εἶναι τυχαῖος. Εἶχε μεγαλὴν πρόσβασιν εἰς τὰ ΜΜΕ καὶ εἰς τὸν τύπον ἐπὶ παντοδυναμίας τοῦ μακαριστοῦ. Εἶχε ὅμως καὶ «φακέλους» εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μετὰ τὸν «βίον καὶ τὴν πολιτείαν» ἐνὸς ἐκείνου Μητροπολίτου. Ἡ δὴλῳσις τοῦ συνεργάτου τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὀφείλει νὰ προβληματίσῃ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ: 1ον) Νὰ καταβάλῃ προσπάθειαν, διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ ἐκείνων τῶν ἱεράρχων καὶ λοιπῶν κληρικών, διὰ τοὺς ὁποίους ὑπάρχουν ἀποδείξεις ἢ καὶ ἐνδείξεις ὅτι ἔχουν ἐξάρτησιν ἀπὸ τὸ «κουσοῦρι», τὴν φιληδονίαν καὶ τὴν φιλαργυρίαν. 2ον) Νὰ ἀνοίξῃ ὅλους τοὺς φακέλους σχετικῶς μετὰ τὴν οἰκονομικὴν διαχείρισιν ἐπὶ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἦδη ἔχομεν τὰ οἰκονομικὰ σκάνδαλα τῆς Μη Κυβερνητικῆς Ὀργανώσεως «Ἀλληλεγγύη» καὶ τῆς ἐταιρείας ΣΥΜΕΑΝ τῆς Ἐκκλησίας. Ἴσως εὐρεθῇ ἀντιμέτωπος καὶ μετὰ ἄλλας συμπεριφορὰς κακοδιοικήσεως καὶ κακοδιαχειρίσεως. Ἐπίσης νὰ ἐξετάσῃ, ἐὰν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐπένδυσεν εἰς Ἀμοιβαία Κεφάλαια καὶ ἐὰν εἰς τὴν ἐπένδυσιν αὐτὴν εἶχον συμμετοχὴν στενοὶ συνεργάται τοῦ μακαριστοῦ καὶ τοῦ Μητροπολίτου τῆς Ἀττικῆς καὶ νὰ ἀνακοινώσῃ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεῦνης εἴτε εἰναι θετικά εἴτε εἰναι ἀρνητικά. 3ον) Νὰ ἐρευνήσῃ εἰς ποίους δημοσιογράφους, ἐπὶ μακαριστοῦ, ἐδίδοντο χρήματα ἀπὸ τὸ «παγκάρι» τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς ἢ ἀπὸ ἄλλους ἀδήλους πόρους μετὰ σκοπὸν νὰ ἀναδεικνύουν ἢ νὰ πνίγουν ἢ καὶ νὰ διαστρεβλῶνουν θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Τὰ πορίσματα τῆς ἐρεῦνης νὰ δοθοῦν εἰς τὴν δημοσιότητα. 4ον) Νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὰς ἀρμοδίας ἀρχὰς «πόθεν ἔσχε» διὰ ὅλους τοὺς στενοὺς συνεργάτας τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ νὰ ζητήσῃ τὸ αὐτὸ καὶ διὰ στενοὺς συγγενεῖς τῶν. Μόνον μετὰ αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ κατορθώσῃ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀπαραδέκτους καταστάσεις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ θὰ τερματίσῃ ψιθύρους ἐναντίον ἱεραρχῶν ἀπὸ τοὺς «ἐκπεσόντας» τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Γ.Ζ.

Σημείωσις: Ὅσοι λαμβάνουν διὰ πρώτην φορά τὸ περιοδικόν μας, ἂς γνωρίζουν ὅτι τοὺς ἔγραψε κάποια ἀδελφὴ ψυχὴ καὶ δὲν ἔχουν καμμίαν νομικὴν ὑποχρέωσιν. Ἐὰν κάποιον τὸν ἐνοχλεῖ, ἂς τὸ ἐπιστρέψῃ. Ἐὰν τὸν εὐχαριστοῖ, ἂς γράψῃ καὶ αὐτὸς ἕνα κεινὸν ἀναγνώστην. Ἡ συνδρομὴ του εἶναι προαιρετικὴ.

ΕΤΟΣ 24ον • ΠΑΤΡΑΙ • ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2008 • ΑΡΙΘ. 129

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τό κείμενο τό ὁποῖον διαβάσατε στήν προηγούμενη σελίδα ἔχει δημοσιευθῇ εἰς τόν "Ὁρθόδοξον Τύπο" τῆς 18-07-08.

Τά ὅσα γράφει, μᾶς προβληματίσαν. Δέν δυνάμεθα νά τά διασταυρώσωμε καί ἀπό ἄλλες πηγές, ὥστε νά εἴμεθα βέβαιοι ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀληθῆ.

"Ὅμως εἶναι ἀληθές ὅτι τά καταγγελλόμενα ἔχουν κάποια βάσι ἀληθείας.

Δηλαδή κατὰ τό κοινῶς λεγόμενον, "κάτι δέν πάει καλά", τοῦλάχιστον ὅσο θά ἔπρεπε.

Πιστεύομε ὅτι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπός μας κ.κ. Ιερώνυμος Β., πρέπει νά "σπεύσῃ βραδέως" καί νά λάβῃ ριζοσπαστικά μέτρα, διὰ νά τονώσῃ τό κύρος τῆς Ιεραρχίας μας.

Διότι ἐάν ἐντός τοῦ ἔτους ἢ τό πολύ ἐντός τοῦ πρώτου δεκαοκταμήνου δέν κάνει τίς ἀναγκαῖες τομές, δέν θά τίς κάνει ποτέ.

Διότι κατόπιν θά ἀρχίσῃ νά κρατᾷ ἰσορροπίες εἰς βάρος τοῦ δημιουργικοῦ ἔργου, ὅπως ἔκαναν καί οἱ δύο προκάτοχοί Του.

Ὁ συνώνυμος προκάτοχός Του Ἀρχιεράτευσε περίπου ἐπτά χρόνια, μέ δύσκολες συνθήκες, ὅμως ἄφησε ἔργον μεγάλο.

Ἐνῶ οἱ διάδοχοί Του εἰς τά 35 χρόνια δέν ἔκαναν κάτι τό ὁποῖον νά δύναται νά συγκριθῇ μέ τό ἔργον τοῦ κυροῦ Ιερωνύμου Α. Τό μόνον τό ὁποῖον κατάφεραν ἦτο νά καταστρέψουν μέρος τοῦ ἔργου Του.

Ἰσως κάποιοι νά διερωτηθοῦν ὅτι ἢ "Ἐνοριακή Κίνησις" "εἶναι σταγὼν ἐν τῷ ὠκεανῷ" κατὰ τόν πετυχημένον χαρακτηρισμόν ἐνός γέροντος Επισκόπου καί ἐπομένως εἶναι μέγα "θρᾶσος" νά ἀσχολῇται μέ τά τῆς διοικήσεως τῆς Ἐκκλησίας.

Πιστεύομε ὅτι κάθε πιστός ἔχει τό δικαίωμα καί τό καθήκον νά προβληματίζεται ἀπό τά συμβαίνοντα εἰς τό ὁρατόν σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μας καί νά διατυπώνῃ τίς σκέψεις του, ὥστε νά βοηθοῦνται οἱ ὑπεύθυνοι εἰς τό νά λάβουν τίς σωστές ἀποφάσεις καί νά τίς

ὕλοποιήσουν.

Ἀκόμη κάποιος ἴσως σκεφθῇ ὅτι ἡ "Ε.Κ." πρέπει ν' ἀσχολῇται μόνον μέ τά τῆς Ἐνορίας, ἐφ' ὅσον ἔχει πολλάκις γράφει ὅτι ὁ βασικός στόχος τῆς εἶναι "ἡ μεγαλυτέρα ἐνεργοποίησις τῆς Ἐνορίας, τῆς κάθε ἐνορίας, ὑπό τόν Εἰσκόπον καί μετὰ τοῦ Εἰσκόπου".

Ὦντως ἡ ἀναγέννησις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι εὐθέως ἀνάλογος μέ τήν ἀναγέννησιν τῆς Ἐνορίας.

Ὅμως ἡ ἀναγέννησις τῶν Ἐνοριῶν εἶναι εὐθέως ἀνάλογος μέ τήν ἀγιότητα καί τό κύρος τῶν ἐκασταχοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν.

Ὅταν ὁ Εἰσκόπος μέ τήν πολιτεία του σκανδαλίζει, δέν δύναται ν' ἀναγεννηθῇ ἡ Ἐνορία. Ἐάν δέ εἰς κάποια ἐνορία ὑπάρξῃ μιὰ κάποια ἀναγέννησις, θά εἶναι ἓνα μεμονωμένο τοπικό γεγονός.

Ἡ Ἐνορία δέν ἀναγεννᾶται μέ συνταγές καί διαταγές, οὔτε μέ ἀπειλές καί φυσικά οὔτε μέ χρήματα καί κτήρια, πράγματα ὠφέλιμα σέ κάποιο βαθμό.

Ἀναγεννᾶται μόνον ἀπό τό ἐμπνευσμένο παράδειγμα τοῦ Εἰσκόπου.

Ὁ Εἰσκόπος πρέπει νά ἐμπνέῃ καί νά πείθῃ τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καί ἰδιαιτέρως τοὺς συνεργούς Του, ὥστε αὐτοί μέ τήν σειρά τους νά ἐμπνέουν τόν λαόν τοῦ Θεοῦ.

Ὅμως πρώτιστον καθῆκον ὅλων εἶναι νά ἀπομονωθοῦν, γιατί ὅχι, καί νά τιμωρηθοῦν οἱ πραγματικά ἐνοχοί, ὥστε νά ἀποκατασταθῇ τό κύρος τῶν πολλῶν Ἁγίων Μητροπολιτῶν μας.

Ἀγαπάμε τόν Μακαριώτατο καί τόν θέλομε δραστήριο, ὥστε νά μὴν δίδεται ἀφορμή νά γράφονται εἰς βάρος Του κείμενα ὅπως τό κάτωθι:

(Λέγεται ὅτι ὅλα ἐρευνῶνται τώρα ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας. Δέν αἰσιοδοξοῦμεν. Τίποτε οὐσιαστικὸν δέν πρόκειται νά γίνη, ἀφοῦ δέν ἔχομεν Ἀρχιεπίσκοπον! Οὐτως, ἡ Ἐκκλησία μας κινδυνεύει νά παραμείνῃ ἠθικῶς ἐκτεθειμένη, ἀφοῦ ἡ οἰκονομικὴ πτώχευσις τῆς σημαίνει τὴν ἠθικὴν πτώχευσιν καὶ ἐκπτώσιν τῆς!

(Ο.Τ. 18-7-08)

